

Værdistigningsskat have; men vi skulle have den ude i den alleryderste Periferi. Jeg kunde næsten fristes til at sammenligne det med, om en Læge, naar han vilde til at aarelade, saa sagde: „Ja, der trænges til en Aareladning; men just holde mig til de Aarer, hvor det kan give noget, tør jeg ikke“, og han saa slog en Masse Huller paa Fingre og Tæer og ude i det ydre af Legemet, saa der nok kom Blod, om end det var lidt. Jeg tror ikke, det var den rigtige Vej. Men naar vi sige, at der skal begyndes der, hvor en Værdistigningsskat virkelig kan give noget, hvor de store Værdistigninger ere, saa svarer man dertil: Ja, det burde man ogsaa, men der kunne vi ikke komme til. Det minder mig virkelig om Uglsplil, da han skulde smøre Præstens Vogn: han smurte den godt alle Vegne, ogsaa der hvor „vor Fa'r“ skulde sidde; men de fire smaa Pinde, som Hjulene dreje sig om, kunde han ikke komme til, og dem gjorde han intet ved. Bære vi os i Virkeligheden ikke ligesaadan ad med vor Værdistigningsskat? Jeg tror det. Der, hvor man kunde faa en Værdistigningsskat, der virkelig kunde give noget, kunne vi ikke komme til; men saa smøre vi godt alle andre Vegne, ogsaa hvor Fa'r skal sidde. Det ser lidt mærkeligt ud.

Se, det Forslag, jeg har forelagt, gaar ikke den Vej. Det gaar ikke den Vej at prøve at tage en Indkomst eller en Formue fra dem, der bo ude i Heden, og dem, som bo længst borte fra de centrale Punkter, men det gaar netop den modsatte Vej. Jeg tror, der tiltrænges en saadan Lov, som tager Værdistigningsskatten hos dem, der have den store Indkomst og Formue. Det er nu ikke store Krav, jeg stiller; ja, jeg stiller for Resten slet ingen Krav, for det Lovforslag, jeg har forelagt, vil jo i Grunden give Statskassen et betydeligt Beløb tilbage. I Stedet for $1\frac{1}{2}$ Million ville vi jo højst komme af med 1 Million, og det er endda tvivlsomt, om vi komme af med det. Efter den Beregning, jeg har foretaget for 1903—04, vil der efter mit Forslag af Statskassen kun blive udgivet 635,000 og nogle faa Kroner, og jeg er temmelig sikker paa, at min Beregning er rigtig. Men ærlig talt, saa er det ikke det Lovforslag, jeg har forelagt, jeg gerne vil have gennemført; men jeg var nødt til at forelægge det, fordi jeg ikke havde nogen anden Vej, ad hvilken jeg kunde anstille en finansiel Beregning; kun ved at gaa den Vej kunde jeg skaffe Midler til at anstille

en saadan. Men det, jeg ønsker, er en Tillægslov med en ganske beskeden lille Sum. Jeg tror, at et Beløb af mellem 400,000 og 600,000 Kr. er tilstrækkeligt til, at vi kunne hjælpe de Kommuner, som ligge ude ved Hederne, som have de smaa Indkomster og de smaa Formuer, og som have de store kommunale Byrder, hvor ikke en eneste Mand, der ejer Kapital, vil købe Ejendom, men tværtimod flytter derfra. Det er aldeles sikkert, at i en Kommune, hvor Jorden er af den Beskaffenhed, at der gaar mellem 40 og 160 Tdr. Land paa hver Tønde Hartkorn, er der aldrig Tale om, at en Mand, som ejer, hvad man i Virkeligheden forstaar ved Kapital, vil købe Jord. Disse Kommuner er det netop, jeg har taget Sigte paa at ville hjælpe. Og jeg vil bede den højtæærede Indenrigsminister om at stille sig velvilligt til mit Forslag. Maaske vi med Indenrigsministerens Bistand i Udvalget dog kunde finde en Udvej til netop at hjælpe disse Kommuner. Jeg har i min Lomme et Lovforslag, saaledes som jeg gerne vilde have, at det skulde være, nøjagtigt som jeg ønsker, det skulde være. Men jeg kunde som sagt ikke forelægge det, fordi jeg ikke kunde foretage den nødvendige finansielle Beregning.

Jeg skal ikke sinke det høje Tings Tid længere. Jeg har, som jeg sagde forleden, allerede to Gange givet detaillerede Oplysninger om Formueforholdene her i vort Land, og det er ingen Nytte til at gøre det tredje Gang.

Indenrigsministeren (Berntsen): Da jeg første Gang læste det her foreliggende Lovforslag, mindedes jeg uvilkaarlig det gamle Ordsprog, som vi alle kende: Vi ere alle Jyder for Vorherre. Men jeg maa tilføje, at hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, bør Ordsproget fortsættes med følgende Sætning: Men vi ere ikke alle Jyder overfor Statskassen. Thi det er jo klart, at de syv brave, jydskke Folketingsmænd, der have indbragt dette Forslag, have haft til Hensigt fuldstændig at omkalfatre den nuværende Fordeling af Statskassens Bidrag til Kommunerne, saaledes at man tog fra Øerne og lagde til enkelte jydskke Amter i en saadan Udstrækning, at det af Kommunerne vilde blive betragtet som en hel Revolution i de bestaaende Forhold paa dette Felt mellem Kommunerne og Statskassen. Nu hører jeg jo til min Overraskelse, at det er ikke de ærede Forslagsstilleres Mening, at dette Forslag skal vedtages; den ærede Ordfører for Forslags-